

Lovforslag nr. L 191. Fremsat den 20. februar 1986 af Tommy Dinesen (SF), Agerschou (SF), Carsten Andersen (SF), Birthe Hansen (SF), Ebba Strange (SF), Albrechtsen (VS), Anne Grete Holmsgård (VS), Lenger (VS), Elisabeth Bruun Olesen (VS) og Tinning (VS)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om sygehusvæsenet

§ 1

I lov om sygehusvæsenet, jfr. lovbekendtgørelse nr. 476 af 7. november 1985, foretages følgende ændring:

Efter § 13 indsættes som ny paragraf:

»§ 14. Drift af private sygehuse forudsættes, at der er indgået overenskomst herom

med en eller flere amtskommuner, jfr. § 3, stk. 3. Det forudsættes endvidere herved, at behandlingen finder sted på samme vilkår som omtalt i Kapitel II.«

§ 2

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Hensigten med dette lovforslag er at forbyde private betalingshospitaller.

I Danmark er der tradition for, at indlæggelse og behandling på danske sygehuse foregår, uden at patienterne skal betale for det. Det er et system, som mange andre lande misunder os.

Men der er planer om oprettelse af private profithospitaler, hvor det er meningen, at borgere uden om ventelister skal have mulighed for at blive behandlet mod betaling. Dette betyder, at folk med små indtægter bliver forskelsbehandlet i forhold til mere velbeslæede borgere, der kan blive indlagt og behandlet, hvis blot de kan betale for det. På den måde opstår der store forskelle i befolkningen, idet den bedste sundhed og den bedste sygdomsbehandling bliver for dem, der har penge til det.

Oprettelse af betalingshospitaller vil påvirke sygehusplanlægningen i amtskommunerne. Disse vil på den ene side være bundet af deres egne sygehusplaner, og på den anden side kan de risikere tomme senge på det amtslige sygehus, hvis profithospitaler også går ind og behandler f.eks. inden for specialer, som i forvejen er med i den amtslige

planlægning. Der vil derfor opstå situationer, hvor amtskommunerne får en dårlig eller slet ingen udnyttelse af personale og kapacitet.

Som baggrund for prisfastsættelsen på betalingshospitallerne regner disse med, at de blot kan ansætte personalet og betale løn og i øvrigt operere med faste priser. Udgifterne til uddannelse m.v. vil derimod fortsat påhvile det offentlige, dvs. skatteborgerne, hvilket betyder, at der oven i købet bliver tale om indirekte tilskud til de private betalingshospitaller.

For ca. 2 år siden var folketingets kommunaludvalg på studierejse i England for at se på det engelske sundhedsvæsen. Under besøg på både statslige hospitaler og private betalingshospitaller kunne man bl.a. konstatere en betydelig højere service på de private betalingshospitaller, bl.a. fordi disse ikke har de samme udgifter til oplæring og uddannelse som de offentlige.

Lovforslaget er en genfremsættelse af et i folketingsåret 1981-82 (1. samling) fremsat lovforslag, se Folketingstidende 1981-82 (1. samling), forhandlingerne sp. 654 og 1530 samt tillæg A sp. 853.